

Pápabarsil

TAÐ ER IKKI ÓMANSLIGT AT FARA Í BARSIL

– Føroyskir pápar í barnsburðarfarloyvi eru ein undirmettur partur av føroysku samfelagsmyndini, og eg vóni, at vit klára at grundfesta eina sunna mentan, har hetta mynstrið broytist á natúrligan hátt, so tað í framtíðini ikki verður ónatúrligt hjá pápum at taka avgerð um at vera heima hjá børnunum. Hendir tað ikki natúrliga, so mugu inntriv gerast, og ofta síggja vit, at ein slíkur hugburður ikki broytist av sær sjálvum. Serliga ikki í einum siðbundnum samfelagi, sum tað føroyska jú er, heldur 36 ára gamli Rógvi Laksáfoss, sum sjálvur var heima í farloyvi við yngstu dóttur síni í góðar fyra mánaðir

ANNIKA KUNOY IM

Tá ið Bjørk, yngsta dóttir Rógva Laksáfoss og Sannu á Borg, í august mánaði í 2018 varð átta mánaðir gomul, fór Rógvi í barsil.

– Eg og Sanna høvdu snakkað saman um avgerðina, og í ávísan mun var avgerðin egoistisk. Eg vildi fegin sleppa at royna at vera heima hjá Bjørk í longri tíð, og Sanna, ið var í gongd við at skriva p.h.d, var klár og spent upp á at fara aftur til arbeiðis. Sanna hevði eisini frið við, at eg var heima hjá Bjørk, sigur 37 ára gamli pápin.

– Vit eiga trý børn saman, og vit hava altíð býtt praktisku uppgávnar millum okkum, og tí kendi eg, at eg var førur fyri at vera heima við henni. Eg var ikki nervøs, sigur hann.

Tíðin heima saman við Bjørk var ómetaliga góð, men dagarnir verða eisini einsháttadur og keðiligrir viðhvørt.

– Tú liggur á gólvinum og

spælir umaftur og umaftur. Man tað er eisini ein partur av tí, og eg hevði ikki viljað verið tað fyrri uttan. Tað ger meg til eitt betri menniskja at arrangerast meg í livinum hjá dóttur míni, sigur hann bart út.

Tá Rógvi var heima saman við Bjørk, vóru eisini onnur vinfólk hjá honum og Sannu, ið júst høvdu fingið børn, í farloyvi.

– Tað var serliga ein annar pápi og tvær mammur, sum vit vóru nógv saman við. Tað er ikki heilt óvanligt, at pápar eru heima. Og eygleiðir tú býarmyndina, so sært tú heilt víst onkrar, sum eisini eru í barsil. Men eg gekk til dómis til vøggusang við Bjørk, og í tí stóra bólkinum var eg einasti pápin. Eg spurdi einaferð, um tað plagdu at vera fleiri, og eg fekk tá at vita, at tað hava verið ein ella tveir aðrir øll tey árin, vøggusangur hevur verið.

Hóast valið hjá Rógva og Sannu kann tykjast umstrítt ella í minsta lagi óvanligt í føroyskum høpi, so greiðir Rógvi frá, at flestu reaktiónirnar og

viðmerkingarnar hann fekk vóru positivar.

– Eg fekk eisini onkrar speiskar viðmerkingar, men ikki nakað, ið eg gjørdist firtin av, sigur hann.

Hann leggur tó dent á, at tá hann fór í farloyvi, var Bjørk longu vorðin átta mánaðir.

– Tá hevði Sanna jú gjørt tað harðasta arbeiði, og eg royndi at hjálpa til, sigur hann.

Eiga børnini saman

Saman eiga Rógvi og Sanna sjei ára gamla Bjarta, skjótt fyra ára gomlu Báru og tvey ára gomlu Bjørk. Tá tey vórðu foreldur fyrri fyrstu ferð, vóru tey í Danmark í lestrararindum.

– Arbeiðs- og lestrartíðirnar vóru fleksiblar, og tí vóru vit bæði nógv heima við Bjarta tá. Teir fyrstu mánaðirnar hevur ein nýfðingur tó serliga stóran tørv á mammuni, og tá er leikluturin hjá pápanum meir stuðlandi. Men vit vóru bæði til staðar. Tá miðlingurin Báru varð fødd, var eg heima fyrstu fyra vikurnar, og so tók Sanna restina

**Tað skaðar ikki
kjarnufamiljuna,
at maðurin tekur
størri lut í heima-
lívnum og barna-
uppælingini. Tað
er einki ómansligt í
tí. Tvørturímóti**

av barnsburðarfarloyvinum. Eftir tað føldi eg, at eg hevði mist okkurt. Tað er ein munur á tilknýtinum, sum ein pápi fær til barnið, um hann er tætt at tí fyrsta liviárið, sigur Rógvi Laksáfoss.

– Fremsta uppgávan hjá

pápanum er at knýta sterkt kærleiksband við lítla barnið, og man skal læra tað at kenna. Hjá kvinnuni er øðrvísi, tí hon gongur við barninum og byggir tilknýti tá. Tað sama er ikki galdandi fyri pápan, sigur hann.

– Tá ið Bjørk varð fødd, vildi eg vera har. Tað er ein sosial-, samleiks-, og sálarlig kollvelting at gerast foreldur. Samstundis sum tað er áhugavert at eygleiða lítla menniskja, so lærur man eisini um seg sjálvan. Man verður meir vaksinn, setur seg sjálvan til vikis og letur meir av sær sjálvum fyri eitt lítið menniskja. Eg hevði smakkað tað við Bjarta og Báru, og vildi veruliga royna tað við Bjørt, sigur hann avgjørdur.

– Eisini er tað gott fyri ein pápa at eiga árbyrgdina av einum lítlum barni einsamallur. Samstundis er tað gott fyri parlagað, tí foreldrini eiga børnini saman. Tað er ein stórbroyting at fáa børn. Skal tað rigga, so má man tosa um tingini og taka lut í øllum, sigur Rógvi Laksáfoss.